

hvad man gerne vil i den retning. Om det så skal være hr. Per Clausens tal eller andre tal, er jo det, forligskredsen må finde frem til. Men det er pejlemærker, vi er nødt til at gå efter, det er den vej, vi vil, eller hvad man nu vil kalde det. Det er vejledende målsætninger, eller om man nu kan kalde det vejledende pejlemærker.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

I virkeligheden er jeg jo lidt ligeglad med, hvad der kommer til at stå i forligsteksten, om det kommer til at hedde pejlemærker eller målsætninger. Jeg er lidt mere interesseret i, hvad ministeren mener på den indholdsmæssige side, for det kommer nok også til at få noget betydning. Der vil jeg bare sige til ministeren, at når nu de her eksperter på området sammen med Folketingets Energiudvalg er nået frem til, at det både økonomisk og teknisk er realiserbart at reducere vores olieforbrug til halvdelen og reducere vores CO₂-forbrug til halvdelen, er ministeren så ikke enig med mig i, at det ville være godt at have det som et pejlemærke? Så kunne man arbejde hen imod det, og så er der alligevel ikke nogen om 19 år, der vil komme og skælde ud på den nuværende transport- og energiminister, hvis man ikke rammer tallet helt præcist.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg er enig i, at de partier, som vil indgå i forliget, vil diskutere, hvad vi skal gå efter, når vi sætter tal på. Men de vil også have den indstilling, at vi ikke kan lægge os fast 19 år frem. Vi kan afstikke nogle retningslinjer, eller hvad vi nu bliver enige om at kalde det, og det ville være helt utidigt, hvis jeg bandt mig fast på det nu, når jeg skal til at forhandle med alle Folketingets partier minus Enhedslisten.

Formanden:

Tak til transport- og energiministeren. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører i anden runde.

Kl. 12.40

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt fortsætte lidt med biobrændstofferne. Det er jo ikke, fordi det er det eneste, der er vigtigt i energipolitik, men det er vigtigt. Som jeg sagde før, så har Danmarks statsminister sagt ja til den topmødeklæring, der kom i marts,

hvori der står, at EU vil overveje en målsætning på 8 pct. på biobrændstoffer i 2015. Det har man altså sagt ja til, og det går jeg jo selvfølgelig ud fra man har sagt ja til, fordi man mener, at det er vigtigt.

Nu siger ministeren så, at regeringen nu har afsat 200 mio. kr. til den videre udvikling af andengenerationsbiobrændstoffer, men han vil ikke, i hvert tilfælde ikke endnu, være med til at sige, at vi også skal træffe en politisk beslutning om, at vi rent faktisk vil have biobrændstoffer ind på markedet. Og det er jo det, der er det helt afgørende problem i det her.

Jeg tror bestemt, vi kan få meget ud af den forsknings-, udviklings- og demonstrationsindsats. Der er store perspektiver i den. Men hvis vi skal have produkterne ud på markedet, så kræver det faktisk en politisk beslutning. Der er ikke noget, der peger på, at de her produkter kommer ud på markedet af sig selv, heller ikke, selv om merprisen i dag er yderst beskedent. Den er jo meget beskedent.

Altså, hvis vi f.eks. besluttede at tilsætte 2 pct. biobrændstoffer til benzin og diesel, så ville merprisen, og jeg vil tillade mig at sige maks., være 4-5 kr. for en hel tankfuld, altså 50 liter. Det er jo en merpris, som er så lille for den enkelte bilist, at den er meget mindre, end den forskel der er, om man tanker om tirsdagen eller søndagen. Der er forskellen meget større.

Så hvad er det for nogle virkemidler, ministeren havde tænkt sig at anvende, hvis han ikke vil tage en forhandling med oliebranchen og sige, at vi ønsker, at det her rent faktisk skal i tankene? Hvordan vil ministeren få det her ud på markedet, hvad enten det er første eller anden generation? Og hvad er det så i øvrigt for en strategi, ministeren har med at adskille første og anden generation? Sådan som ministeren udtaler sig, må han jo på en eller anden måde have en klar overvejelse om, at der skal være en adskillelse mellem første og anden generation. Hvordan vil han sikre det ude på markedet og rent faktisk i tankanlæggen? Det synes jeg er vigtigt at få belyst.

Nu håber jeg så, at ministeren ikke bare vil spise mig af med at sige, at der sidder en arbejdsgruppe, som kommer med et udspil her til sommer. Jeg synes, det er vigtigt at få denne diskussion. Jeg har sagt det mange gange, og jeg vil godt sige det igen: Jeg mener, at det vigtige ved at få det ud på markedet nu er, at man sætter skub i udviklingen, også af andengenerationsbiobrændstofferne, og dermed også gør private